

Maandag 19 maart

‘... wat ik wel heb, geef ik u’ (Hand. 3:6)(NBV).

Hoe je mensen kunt helpen (2).

Let op twee dingen in dit verhaal. Ten eerste: het is belangrijk om te weten wat je wel hebt en wat je niet hebt. ‘Maar Petrus zei: ‘Geld heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u.’ Je moet het gevoel hebben dat je goed in je vel zit en vertrouwen hebben in je roeping. Paulus schrijft: ‘We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is. Wie de gave heeft te profeteren, moet die in overeenstemming met het geloof gebruiken. Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen. Wie de gave heeft te onderwijzen, moet onderwijzen. Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie iets weggeeft, moet dat zonder bijbedoeling doen. Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig voor een ander is, moet daarin blijmoedig zijn. Laat uw liefde oprecht zijn’ (Rom. 12:6-9). Ten tweede: leer het verschil herkennen tussen wat mensen willen en wat ze echt nodig hebben. Soms moeten ze worden versterkt; andere keren moeten ze worden uitgedaagd. Soms hebben ze troost nodig en geen correctie; andere keren hebben ze correctie nodig en geen troost. Deze kreupele man had geen handleiding nodig - hij had een helpende hand nodig. En dat is wat Petrus hem aanreikte. ‘Hij pakte hem bij zijn rechterhand om hem overeind te helpen. Onmiddellijk kwam er kracht in zijn voeten en enkels’ (Hand. 3:7). Dus, om mensen te kunnen helpen, moet je van hen houden, onderkennen wat ze nodig hebben, weten wat jij te bieden hebt en ze daar helpen waar ze het nodig hebben.

Dinsdag 20 maart

‘De bedelaar keek naar hen op, in de verwachting iets van hen te krijgen’ (Hand. 3:5)(NBV).

Hoe je mensen kunt helpen (3).

Je kunt iemand pas helpen wanneer hij er klaar voor is. Dus moet je het verschil kennen tussen diegenen die op zoek zijn naar oplossingen en diegenen die misschien alleen maar uit zijn op sympathie. Voordat de verlamde man bij de poort van de tempel zijn genezing ontving, ‘keek hij naar hen [Petrus en Johannes] op, in de verwachting iets van hen te krijgen.’ Let op twee belangrijke woorden: 1) *Opkijken, je blik vestigen*. Heb jij de aandacht van de ander? Hoort hij echt wat je zegt of is hij zo verblind door omstandigheden en emoties dat hij geen uitweg kan zien, hoewel je hem er duidelijk op wijst? 2) *Verwachting*. Het meest effectieve wat je kunt doen om iemand te helpen is om zijn geloof op te bouwen. En dat vergt geduld. Een leider schrijft eerlijk over zijn probleem met ongeduld in zijn werk met anderen: ‘Al vroeg in mijn loopbaan wilde ik dingen zo snel mogelijk doen en dan weer verdergaan met het volgende. Als iemand niet in mijn tempo meeding, vloog ik vlak langs hem of haar heen. Maar die stijl van leidinggeven belemmerde mijn vermogen om contact te maken met mensen, en mijn relaties leden eronder. Het goede nieuws was dat ik snel bewoog. Het slechte nieuws was dat ik vaak alleen bewoog. Meebewegen met de snelheid van iemand anders kan uitputtend zijn. Het kost uiteraard energie om gelijke tred te houden met iemand die sneller beweegt dan wij. Maar is het ook niet vermoeiend om in een langzamer tempo te bewegen dan we willen? Ik vind het erg frustrerend. Het stelt mijn geduld op de proef. Als ik echter contact wil maken met mensen, moet ik bereid zijn om te vertragen en in het tempo van iemand anders mee te gaan.’ En om mensen te helpen, moet je bereid zijn om hetzelfde te doen.

Woensdag 21 maart

‘Toen hij zag dat Petrus en Johannes de tempel wilden binnengaan, vroeg hij om een aalmoes’ (Hand. 3:3)(NBV).

Hoe je mensen kunt helpen (4).

Petrus en Johannes waren bereid om hun plannen te laten onderbreken door de verlamde man bij de tempelpoort waardoor ze misschien te laat zouden zijn voor het middaggebed - wat een belangrijk punt opwerpt. Is het mogelijk om zo druk te zijn met religieuze activiteiten dat je geen tijd uittrekt voor mensen die het moeilijk hebben? Egoïsme is een van de gemakkelijkste zonden om te plegen, want wanneer je het druk hebt, ben je er niet van bewust. Paulus beschrijft Jezus als ‘de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zich voor mij heeft prijsgegeven’ (Gal. 2:20). Het lijkt tegennatuurlijk, maar Jezus leerde dat we meer gezegend zijn wanneer we geven dan wanneer we ontvangen. Geven voedt ons; inhouden put ons uit. Geven vergt echter energie, en dat is niet altijd gemakkelijk, vooral in stressvolle situaties. Spreekster Trudy Metzger, die in haar jeugd misbruikt was, werd op volwassen leeftijd een gever. Ze vindt het echter nog steeds moeilijk om in die geest te handelen wanneer ze te maken heeft met een aantal mensen uit haar verleden. Ze geeft toe defensief te worden en te proberen de situatie onder controle te houden als ze zich kwetsbaar voelt. En wanneer dat gebeurt, gaat ze van gever naar nemer. Ze schrijft: ‘Hoewel geven energie vereist, moet ik zeggen dat de situaties waarin ik een nemer word me leeg maken en ‘dood’ van binnen. Een gever zijn brengt leven - zoals een plant groeit wanneer je hem water geeft - maar een nemer zijn is als water en voedingsstoffen uit de grond opzuigen waardoor zowel de plant als de bodem uitgeput en nutteloos wordt.’ Een gever zijn is een win-win situatie. Het helpt anderen, gééft ook energie en vult je met vreugde.

Donderdag 22 maart

‘... voor de blijmoedige is het altijd feest’ (Spr. 15:15)(NBG).

Het leven is wat je ervan maakt.

Er is een verhaal over een wijze oude man. Elke dag zaten hij en zijn kleindochter buiten bij zijn benzinestation in schommelstoelen te wachten om toeristen te begroeten die door hun stadje trokken. Op een dag liep een lange man die eruit zag als een toerist rond te kijken alsof hij het gebied afzocht naar een plek om te wonen. ‘Wat voor soort stadje is dit eigenlijk?’ vroeg hij. De oude man antwoordde: ‘Uit wat voor plaats kom je zelf?’ De man antwoordde: ‘Een plaats waarin de mensen kritisch tegenover elkaar staan. Best wel een negatieve plek om te wonen.’ De oude man zei: ‘Weet je, zo is het hier ook.’ Later stopte een gezin op doorreis ook voor benzine. De vader stapte uit en vroeg de oude man: ‘Beetje goede plek om te wonen hier?’ ‘Tsjja, hoe is het waar je vandaan komt?’ antwoordde hij. De man zei: ‘Waar ik vandaan kom kent iedereen elkaar en is altijd bereid om elkaar te helpen. Ik zou daar niet graag weggaan.’ De oude man glimlachte en zei: ‘Weet je, dat lijkt behoorlijk veel op deze plaats.’ Toen het gezin wegreed, keek de kleindochter van de oude man op en vroeg: ‘Opa, hoe komt het dat u tegen de eerste man zei dat dit een vreselijke plek is om te wonen, en toen het tweede gezin het vroeg, u ze vertelde dat het een geweldige plek is?’ De oude man keek in haar grote blauwe ogen en zei: ‘Liefje, waar je ook heen gaat, je neemt je houding met je mee - en dat maakt het vreselijk of geweldig.’ Ja, het leven is wat je ervan maakt! Daarom zegt de Bijbel dat het voor de blijmoedige altijd feest is.

Het Woord voor Vandaag – week 12

Vrijdag 23 maart

'God is... een betrouwbare hulp in de nood. Daarom vrezen wij niet...' (Ps. 46:1-2)(NBV).

SOS gebeden.

Op een dag reed een vrouw door het platteland toen ze een wervelstorm zag naderen, dus ze ging schuilen achter haar auto en zag hoe een nabijgelegen huis werd weggevaagd. Ze rende naar wat nu een gat in de grond was en zag daar beneden een man gehurkt zitten met gesloten ogen. 'Alles oké? Is daar nog iemand bij u?' vroeg ze. 'Nee,' antwoordde hij. 'Alleen ik en God, in een dringend gesprek verwickeld!' Niets voedt gebed zozeer als echte nood; in een crisis zullen zelfs ongelovigen gaan bidden. Er zijn enkele problemen in het leven die we eenvoudig niet zelf kunnen oplossen, vandaar dat de psalmist schreef: 'In dit uur van nood roep ik u aan, want u geeft mij antwoord' (Ps. 86:7). Soms zijn onze gebeden alleen maar hulpkretten die uitsluitend voor Gods oren bedoeld zijn. Wanneer je geen keus hebt, ontwikkelt je geloof zich snel en worden noodsituaties gelegenheden om Gods genade en kracht op een meer bijzondere manier te ervaren. Dus als jij vandaag in een S.O.S situatie zit, is hier een gebed dat God zal beantwoorden: 'Vader, het voelt alsof ik in een onmogelijke positie zit zonder uitweg. Laat me uw aanwezigheid en de bemoediging van uw Geest voelen, me eraan herinnerend dat met u alle dingen mogelijk zijn voor hen die geloven. Stuur u het antwoord vanuit de hemel naar mijn aardse situatie. Vanuit mijn gezichtspunt zien de dingen er hopeloos uit. Maar u bent de God die de aarde uit het niets heeft geschapen en de Rode Zee liet terugwijken zodat uw kinderen veilig konden oversteken. U maakte de blinden ziende, liet de lammen lopen en de doven horen. Vandaag dank ik u dat u mijn God bent, en dat u 'een betrouwbare hulp in de nood bent.'

Zaterdag 24 maart

'... hij voelde medelijden met hen...' (Matt. 9:36)(NBV).

Handel vandaag vanuit medeleven.

Compassie of medeleven wordt wel gedefinieerd als 'bewogen tot in je ingewanden' (de darmen werden beschouwd als de zetel van liefde en medelijden). Het is mede afkomstig van het woord 'splachnologie', de leer van de ingewanden. Compassie is dus een reactie vanuit je binnenste - je wordt diep van binnen geraakt. Misschien wenden we ons daarom af wanneer we nieuwsberichten zien van kinderen die in vluchtelingenkampen verhongeren, en horen van de 1.7 miljard mensen die van bijna niets moeten rondkomen en elke avond met honger naar bed gaan. Het is te veel voor ons, vooral wanneer we de behoefte zo overweldigend vinden dat we niet weten wat we ermee aan moeten. Maar stel dat je het wel kon? Stel dat je het leven van één persoon die pijn lijdt beter kunt maken? 'Maar Petrus zei: 'Geld heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop.' Hij pakte hem bij zijn rechterhand om hem overeind te helpen. Onmiddellijk kwam er kracht in zijn voeten en enkels' (Hand. 3:6-7). Stel dat Petrus had gezegd: 'Ik heb geen geld, dus ik zeg gewoon niets en loop door'? Maar dat deed hij niet, en als gevolg daarvan stond een verlamde man die al jaren had zitten bedelen op en liep een nieuw leven tegemoet. Jij meent misschien dat jij dat soort kracht niet hebt! Nee, dat klopt, maar God wel! En wanneer jij iemands behoefte ziet en je hand uitstrekt om te helpen - zal God zijn kracht vrijmaken! Het is jouw medeleven dat de knop omzet. Dus handel vandaag vanuit medeleven.

Zondag 25 maart

'We moeten de eerste beginselen van de leer over Christus hier toch maar laten rusten en ons richten op wat voor volwassenen bedoeld is' (Hebr. 6:1)(NBV).

Het is tijd om verder te gaan!

Werkt datgene wat in het verleden werkte nu niet meer voor jou? Misschien is het een baan die je bent ontgroeid, of een relatie die je opnieuw moet onderzoeken of een methode die je moet veranderen. Ongeacht wat het is, raak niet zo vastgeroest dat je niet kunt loslaten en verdergaan wanneer dat nodig is. Ze zeggen dat de heremietkreeft een schelp zoekt die bij hem past en daarin leeft totdat hij die ontgroeit. Dan moet hij al dribbelend over de oceaanbodem op zoek naar een grotere - een proces dat zich zijn leven lang herhaalt. Dus, hier is de vraag: houd jij je vast aan iets dat niet langer bij je past, alleen omdat het gemakkelijk en vertrouwd is? David zei: 'Geef mij ruimte als ik belaagd word...' (Ps. 4:1). Je moet bereid zijn om uit je comfortzone te komen en een beetje 'druk en moeite' aan te kunnen. Dat is wat je doet groeien. Geduld en doorzettingsvermogen zijn bewonderenswaardige eigenschappen, maar ze werken niet in situaties die je bent ontgroeid. In plaats van 'te blijven hangen' en harder te proberen, moet je op bepaalde momenten in het leven stoppen en jezelf de vraag stellen: 'Is deze situatie goed voor mij?' Als je het niet zeker weet, vraag God dan om een 'opmerkelijke geest, zodat [jij]... onderscheid kan maken tussen goed en kwaad' (1 Kon. 3:9). En wanneer hij je vertelt wat je moet doen - doe het dan - ook al voelt het aanvankelijk niet comfortabel aan. Wanneer God zegt dat het tijd is om verder te gaan, komt dat omdat er nog een schelp is die speciaal voor jou ontworpen is en die je nog beter past.